

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/270/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115202038
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1115202038.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Darina Kriváňová a členovia senátu JUDr. Branislav Král a JUDr. Alena Roštárová, v spore žalobcu: Bratislavská vodárenská spoločnosť, a.s., so sídlom Prešovská 48, Bratislava, IČO: 35 850 370, zastúpený: M.B.A LEGAL advokátní kancelár s.r.o., so sídlom Opletalova 1603/57, Praha 1, konajúca na území SR prostredníctvom M.B.A LEGAL advokátní kancelár s.r.o., organizačná zložka, so sídlom Tallerova 4, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, so sídlom Staromestská 6, Bratislava, číselný identifikátor: 00151866001, o zaplatenie 252,94 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 8C 19/2015-48 zo dňa 19.11.2015, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 8C 19/2015-48 zo dňa 19.11.2015 z r u š u j e a v e c v r a c i a n a ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvej inštancie rozsudkom rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 252,94 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 65,02 Eur od 22.01.2013 až do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 125,99 Eur od 25.01.2014 až do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,15% ročne zo sumy 61,93 Eur od 18.07.2014 až do zaplatenia, trovy konania vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 71,93 Eur.

2. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 252,94 Eur s príslušenstvom, s odôvodnením, že je obchodnou spoločnosťou, ktorá prevádzkuje verejné vodovody a verejné kanalizácie v rozsahu zapísanom v obchodnom registri. Žalovaný bol vlastníkom nehnuteľnosti, ktorá bola vedná ako odberné miesto pre vodu z povrchového odtoku. V zmysle ustanovenia § 15 ods. 7 písm. b) a ustanovenia § 16 ods. 7 písm. b) zákona č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach (ďalej len „zákon č. 442/2002 Z. z.“) sa odber pitnej vody ako aj odvod odpadových vôd uskutočňuje na základe písomnej zmluvy uzatvorenej medzi žiadateľom o pripojenie na verejný vodovod, resp. verejnú kanalizáciu a vlastníkom verejného vodovodu. Žalovaný využíval verejný vodovod a verejnú kanalizáciu v správe žalobcu bez existencie zmluvy a bez poskytnutia protiplnenia, čím sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu. Žalobca vyzval žalovaného na úhradu sumy za využívané služby zaslaním faktúr na odberné miesto. Popri dlžnej sume si žalobca uplatnil aj zákonné úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých faktúr.

3. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu, že žalovaný ako dočasný správca výlučného majetku štátu uznáva, že vykonával v žalovanom období od 02.01.2013 do 30.06.2014 správu rodinného domu, ktorý sa nachádza na X. ulici č. XXXX/XX v I. a ktorý bol katastrálnym odborom Okresného úradu Bratislava vedený v jeho prospech v k.ú. Staré Mesto na LV č. XXX ako stavba súp. č. XXXX, na parcele č. XXXX, vrátane pozemku registra C, parc. č. XXXX zastavané plochy a nádvoria vo výmere 217 m² (ďalej len nehnuteľnosti). Počnúc dňom 14.01.2015 je správcom nehnuteľnosti Ministerstvo vnútra SR.

Vlastníctvo Slovenská republika nadobudla podľa ustanovenia § 462 Občianskeho zákonníka, pričom dedičská postupnosť po poručiťovi X. W. G., T., naposledy bytom X. č. XX I., ostatnom vlastníkovi, bola zistená a deklarovaná v konaní o dedičstve č.k. 1D/58/2007, osvedčenie o dedičstve nadobudlo právoplatnosť dňa 08.02.2011. Žalobca mal vedomosť, že bývalá vlastníčka nehnuteľnosti neužíva, išlo o právnu predchodkyňu p. G. pani Y. G., ktorá zomrela XX.XX.XXXX, na ktorej meno žalobca vystavil svoje faktúry. V nehnuteľnosti, ktorá má vodovodnú prípojku s uličným uzáverom, v rozhodnom období, neboli uskutočňované žiadne odbery pitnej vody z verejného vodovodu a ani produkovanie odpadovej vody vypúšťanej do verejnej kanalizácie žalobcu, keďže uvedení vlastníci nehnuteľnosti boli po smrti a žalovaný nehnuteľnosti neužíval žiadnym spôsobom. Zo žalobcových faktúr vyplýva, že boli vystavené 6 resp. 7 rokov po smrti oboch v rade posledných vlastníkov nehnuteľností. Vypúšťanie vody z povrchového odtoku, teda vody z atmosférických zrážok odvádzané verejnou kanalizáciou žalobca nepreukázal. Žalovaný uviedol predpoklad, že liatinová rúra, do ktorej je napojený zvislý odkvapový zvod, ústí do štrkového podlažia chodníka, tvorí tzv. trativod a naakumulovaná voda z povrchového odtoku v ňom prirodzeným vsakom sa postupne absorbuje do okolitého podzemia. Z ohliadky nehnuteľnosti žalovaný zistil, že zadná (záhradná) časť rovnomernej strechy, rovnakých rozmerov ako rozmery uličnej strechy, nie je žiadnym spôsobom zapustená do vtoku odpadových vôd do verejnej kanalizácie. Na dvore sa nachádza septik nezisteného objemu. Voda z povrchového odtoku zo záhradnej časti vsakuje do pozemku, na ktorom nehnuteľnosť stojí. Žalobca v dobe pred podaním žaloby žiadnym spôsobom nevyzval žalovaného, aby dobrovoľne plnil podľa uplatneného nároku. Následne žalovaný uviedol výpočet množstva vôd z povrchového odtoku z nehnuteľnosti odvádzaných do verejnej kanalizácie, poukázal na hmotnoprávnu podmienku konania, ktorá spočíva v tom, že žalovaný je len správcom majetku štátu a nie vlastníkom nehnuteľností, nedisponuje hmotnoprávnou legitimitáciou. V prípade, ak by súd posudzoval vec podľa tvrdeného bezdôvodného obohatenia, vzniesol žalovaný námietku premlčania vo vzťahu k nároku, ktorý je vyjadrený faktúrou č. 712104253 zo dňa 02.01.2013 na sumu 65,02 Eur, splatnú dňa 21.01.2013, a teda uvedené právo na plnenie sa premlčalo dňa 22.01.2015. Právo na plnenie z faktúry č. 713107010 zo dňa 07.01.2014 neuznáva žalovaný v celom rozsahu, nakoľko ako uviedol, že fakturované sumy vychádzajú z nesprávneho údajov o ploche strechy a matematických chýb vo výpočte.

4. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania ustálený následný skutkový stav. Žalobca vystavil faktúry č. 712104253 zo dňa 02.01.2013, splatnú dňa 21.01.2013 na sumu 65,02 Eur, faktúru č. 713107010 zo dňa 07.01.2014, splatnú dňa 24.01.2014 na sumu 125,99 Eur, faktúru č. 714100592 zo dňa 01.07.2014, splatnú dňa 17.07.2014 na sumu 61,93 Eur, vrátane upomienok na bývalú vlastníčku nehnuteľností, p. Y. G.. Na liste vlastníctva LV č. XXX v časti označenia vlastníka bol v rozhodnom období uvedený žalovaný, ktorý bol správcom daných nehnuteľností.

5. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 451, § 456, § 458, § 132, § 488 a § 489 Občianskeho zákonníka a § 15 ods. 7 písm. b), § 16 ods. 7 písm. b), § 28 ods. 3 zákona č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení účinnom v rozhodnom čase.

6. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Žalovaný neoprávnene odoberal pitnú vodu a odvádzal odpadovú vodu bez toho, aby za tieto opakované dodávky a služby platil. Týmto svojim konaním sa obohacoval na úkor žalobcu. Žalobca vystavil faktúry č. 712104253 zo dňa 02.01.2013, splatnú dňa 21.01.2013 na sumu 65,02 Eur, faktúru č. 713107010 zo dňa 07.01.2014, splatnú dňa 24.01.2014 na sumu 125,99 Eur, faktúru č. 714100592 zo dňa 01.07.2014, splatnú dňa 17.07.2014 na sumu 61,93 Eur, ktoré zostali neuhradené aj po začatí súdneho konania. O úrokoch z omeškania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ustanovenia § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi úroky z omeškania z dlžných súm v zákonnej výške v zmysle predchádzajúcej vety, a to odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých faktúr až do zaplatenia.

7. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (zákona účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie). Plne procesné úspešný žalobca má nárok na náhradu trov konania, ktoré spočívajú v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 16,50 Eur a trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, návrh na vydanie platobného rozkazu) 2x po 21,58 Eur spolu s režijným paušálom 2x po 8,39 Eur a 20 % DPH, čo

predstavuje celkovú sumu 71,93 Eur (v zmysle ustanovení § 10, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb).

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný, ktorý namietal odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (zákona účinného v čase podania odvolania) a navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť.

9. Žalovaný tvrdil, že v konaní došlo k vade, pretože Okresný úrad Bratislava ako účastník súdneho konania (teraz strana sporu) nemal v čase vydania napadnutého rozsudku spôsobilosť byť účastníkom konania. Subjektom určených povinností založených napadnutým rozsudkom môže byť len subjekt s hmotnoprávnou subjektivitou - Slovenská republika, v mene ktorej koná podľa § 21 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku štátny orgán v rozsahu pôsobnosti ustanovenej osobitnými predpismi. Žalovaný Okresný úrad Bratislava námietku nedostatku svojej pasívnej legitímácie vo svojom vyjadrení zo dňa 05.10.2015 v konaní uplatnil, avšak súd prvej inštancie na ňu neprihliadol, existenciu trvania podmienok konania neskúmal alebo podmienky konania skúmal a nesprávne rozhodol. Tým, že Okresný úrad Bratislava ako správca majetku nekoná vo vlastnom mene, ale v mene štátu, vecnú legitímáciu má štát. Len označenie správcu majetku štátu za stavu, že vecne legitimovanou osobou je štát, musí mať za následok zamietnutie žaloby pre nedostatok vecnej legitímácie. Podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie vôbec nezisťoval skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Ďalej v odvolaní poukazuje na svoje skoršie prostriedky procesného útoku a procesnej obrany vyjadrené už pred súdom prvej inštancie. Pre prípad, že by odvolací súd daný právny nárok vo svojom rozhodnutí posudzoval podľa tvrdeného bezdôvodného obohatenia, opakovane žalovaný uplatňuje námietku premlčania vo vzťahu k nároku, ktorý je vyjadrený faktúrou č. 712104253 zo dňa 02.01.2013 na sumu 65,02 Eur. Súd prvej inštancie na námietku premlčania neprihliadol. Taktiež podľa žalovaného, žalobca má povinnosť tvrdenia, ale aj dôkazu. V žalobe nijakým spôsobom nedokázal, akou skutkovou podstatou bezdôvodného obohatenia sa žalovaný na jeho úkor obohatil.

10. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne a plne sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie vyjadreným v napadnutom rozsudku, a preto navrhuje odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Žalobca tvrdil, že z dôvodu úmrtia pôvodného odberateľa, bolo predovšetkým povinnosťou nového vlastníka nehnuteľnosti prihlásiť sa ako odberateľ pre využívanie služieb poskytovaných žalobcom.

11. K vyjadreniu žalobcu sa opätovne vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že žalobca sa k žiadnemu z odvolacích dôvodov štátu vôbec nevyjadril, zostal nečinný aj k žalovaným namietanému nedostatku pasívnej vecnej legitímácie. Táto sama okolnosť spôsobuje zmätočnosť a nevykonateľnosť rozsudku. K okolnostiam po skutkovej stránke sa žalobca tiež vôbec nevyjadril. Žalovaný súčasne navrhuje odvolaciemu súdu, aby advokátovi nepriznal náhradu trov za podaný úkon právnej služby, ktorým je jeho vyjadrenie k odvolaniu žalovaného.

12. K vyjadreniu žalovaného sa opätovne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že žalovaný vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti, a taktiež ani nepriložil k svojmu podaniu žiadne nové dôkazy, ktoré by preukázali jeho doterajšie tvrdenia. Žalobca preto tvrdí, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, a z toho dôvodu navrhuje, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

13. Žalovaný vo svojom ďalšom vyjadrení namietal, že novotou podania žalobcu je nové označenie žalovaného, bez toho, aby súd takú zmenu pripustil, čo podľa žalovaného zakladá vadu konania. Z doteraz označeného žalovaného Okresného úradu Bratislava, ktorý od začiatku prebiehajúceho sporu namietal nedostatok svojej procesnej subjektivity, sa žalovaným bez ingerencie súdu, teda neprípustne, stala Slovenská republika zastúpená Okresným úradom Bratislava.

14. V priebehu odvolacieho konania vstúpil do platnosti zákon č. 160/2015 z. z. Civilný sporový poriadok, účinný od 1.7.2016 (ďalej len CSP). Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

15. Odvolací súd preskúmal vec, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania § 379, § 380 ods. 1 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie z dôvodu pochybenia súdu prvej inštancie. Odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal z vyššie uvedených zákonných ustanovení a zo skutočností, ktoré vyšli najavo najneskôr do konca lehoty na podanie odvolania.

16. Rozsudok súdu prvej inštancie trpí pochybením tohto súdu, ktorým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čo má za následok zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

17. Podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný správne namietal nedostatok svojej legitímácie byť stranou predmetného sporu. Žalobca vo svojom návrhu (žalobe) označil ako žalovaný subjekt Okresný úrad Bratislava a súd prvej inštancie s týmto subjektom v predmetnom súdnom konaní konal a vydal aj meritórne rozhodnutie. Povinnosťou súdu bolo skúmať dôvodnosť tvrdenia žalobcu, že žalovaný využíval verejný vodovod a verejnú kanalizáciu v správe žalobcu bez existencie zmluvy a bez poskytnutia protiplnenia, čím sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu. Podľa odôvodnenia rozsudku okresného súdu, po vykonanom dokazovaní súd dospel k právnenému záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Žalovaný neoprávnene odoberal pitnú vodu a odvádzal odpadovú vodu bez toho, aby za tieto opakované dodávky a služby platil. Týmto svojim konaním sa obohacoval na úkor žalobcu. Žalobca vystavil faktúry č. 712104253 zo dňa 02.01.2013, splatnú dňa 21.01.2013 na sumu 65,02 Eur, faktúru č. 713107010 zo dňa 07.01.2014, splatnú dňa 24.01.2014 na sumu 125,99 Eur, faktúru č. 714100592 zo dňa 01.07.2014, splatnú dňa 17.07.2014 na sumu 61,93 Eur, ktoré zostali neuhradené a preto žalobe vyhovel, bez dostatočného skúmania skutkového stavu a správneho právneho posúdenia veci a súvisiacej vecnej legitímácie označeného žalovaného v danej veci.

20. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie strany sporu v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Strana sporu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti.

21. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy, aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo sporových strán nenamieta (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6.2010 sp.zn. 2 Cdo 205/2009). Pod vecnou legitímáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti v sporovom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť strán vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má tá sporová strana, ktorej svedčí stav z hmotného práva, teda ktorá je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22.11.2011 č.k. III. ÚS 517/2011 - 9). Otázkou vecnej legitímácie súd skúma ex offo v každom štádiu konania.

22. V prejednávanom prípade žalovaný správne namietal nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na jeho strane, keď uvádzal, že vlastníctvo Slovenskej republiky k predmetným nehnuteľnostiam bolo nadobudnuté podľa § 462 Občianskeho zákonníka. V rozhodnom období (od 02.01.2013 do 30.06.2014) vykonával správu rodinného domu, ktorý sa nachádza na X. ul. Č. XXXX/XX v I. (odberné miesto OM00000638) práve Okresný úrad Bratislava, avšak odo dňa 14.04.2015 (v čase pred podaním žaloby) je správcom nehnuteľnosti Ministerstvo vnútra SR. Na základe vyššie uvedeného je odvolací súd toho názoru, že žalovaným subjektom mal byť v danom prípade jedine štát - Slovenská republika ako vlastník, v mene ktorého koná štátny orgán v rozsahu pôsobnosti ustanovenej osobitnými predpismi. (§ 135, § 73 CSP, resp. § 21 ods. 4 O.s.p. v čase rozhodovania súdu prvej inštancie).

23. Inú kategóriu tvorí zase označenie správneho štátneho orgánu v žalobe, ktorý koná za štát v rozsahu svojej pôsobnosti. Toto nie je otázkou pasívnej legitímácie štátu v konaní, resp. s pasívnou legitímáciou štátu nesúvisí. Existencia či neexistencia pasívnej legitímácie štátu ako hmotnoprávneho stavu nemá

nijakú spojitosť so správnym procesným označením štátu ako strany sporu. Riadne označenie štátu ako strany je náležitosťou riadnej žaloby. Štát je ako strana sporu označený riadne, ak je súčasne s ním označený príslušný štátny orgán, ktorý bude za štát konať. K otázke označenia (resp. určenia) orgánu oprávneného konať za štát zaujal stanovisko Najvyšší súd SR v uznesení z 26. septembra 2012, sp. zn. 6 Cdo 149/2011, v ktorom uviedol, že „riadne označenie štátu ako žalovaného účastníka konania je náležitosťou riadneho návrhu na začatie konania. Štát je ako účastník konania označený riadne, ak je súčasne s ním označený príslušný štátny orgán, ktorý bude za štát konať.“

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Bezdôvodné obohatenie vzniká na základe objektívnej skutočnosti, a to získaním bezdôvodného obohatenia na úkor iného, pričom sa nevyžaduje, aby takéto obohatenie bolo získané zavineným protiprávnym úkonom. Základným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je vznik objektívne merateľného majetkového prospechu u obohateného, pričom k zväčšeniu jeho majetku došlo v rozpore s právom uznanými dôvodmi s tým, že dôkaz o existencii bezdôvodného obohatenia na strane obohateného, musí ponúknuť postihnutý, ktorý žalobou na súde žiada vydanie bezdôvodného obohatenia, respektíve jeho peňažnú náhradu. Pre vznik bezdôvodného obohatenia Občiansky zákonník vyžaduje objektívnu skutočnosť, a síce to, aby k bezdôvodnému obohateniu došlo v dôsledku právom uznaných dôvodov, keďže je irelevantné, či k bezdôvodnému obohateniu u povinného subjektu došlo v dôsledku konania tretej osoby. Inštitút bezdôvodného obohatenia smeruje k odčerpaniu prostriedkov od osoby, ktoré získala niektorou zo skutkových podstát uvedených v ustanovení § 451 až § 454 Občianskeho zákonníka.

24. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie meritórne rozhodol bez preskúmania pasívnej vecnej legitímácie strany sporu, ktorú žalobca v konaní označil a predčasne rozhodol a ustálil záver a dôvodnosti žaloby v zmysle ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka a vzniku bezdôvodného obohatenia na strane označeného žalovaného a tým zaťažil konanie vadou, a preto odvolací súd zrušil toto rozhodnutie súdu prvej inštancie s poukazom na § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 CSP).

Odvolací súd ďalej v súvislosti s fázou dokazovania uvádza, že nová právna úprava postupu súdu v procese dokazovania v Civilnom sporovom poriadku sa výrazne odlišuje od právnej úpravy v Občianskom súdnom poriadku. Podľa novej právnej úpravy súd môže zásadne vykonať iba tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany.

23. Články 8 a 9 CSP sú vyjadrením princípu kontradiktórnosti sporového konania a prejednacého princípu (zásady formálnej pravdy). Rovnako princípy súvisia s rovnosťou zbraní a princípom dispozičným. Priorizuje sa procesná aktivita sporných strán, ktoré sú zásadne povinné tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazné prostriedky na preukázanie svojich tvrdení.

25. Odvolateľ v odvolaní uvádzal aj ďalšie svoje námietky, avšak vzhľadom na to, že odvolací súd zistil vadu rozhodnutia súdu prvej inštancie a už z tohto dôvodu zrušil napadnutý rozsudok, k ďalším odvolacím námietkam žalovaného sa už nevyjadroval.

26. V ďalšom konaní súd prvej inštancie preskúma splnenie náležitostí žaloby, (sp. zn. 6 Cdo 149/2011), pričom treba vychádzať zo žaloby a v nej označeného žalovaného, skúmať či má strana sporu právnu subjektivitu, ak áno, prípadnú zámenu je možné urobiť len v zmysle príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku a nie iba upresnením označenia žalovaného. Okresný súd bude musieť vychádzajúc z odôvodnenia žaloby, skúmať tvrdenie žalobcu, že žalovaný neoprávnene odoberal pitnú vodu a odvádzal odpadovú vodu bez toho, aby za tieto opakované dodávky a služby platil a že týmto svojim konaním sa obohacoval na úkor žalobcu, ktorého faktúry zostali neuhradené a preto žalobe vyhovel, bez dostatočného skúmania skutkového stavu a právneho posúdenia veci a súvisiacej vecnej legitímácie označeného žalovaného v danej veci. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistí skutkový stav veci a na základe právneho posúdenia veci znovu rozhodne a svoje rozhodnutie odôvodní tak, aby bolo v súlade

s uvedenými zákonnými ustanoveniami s poukazom na ustanovenie § 220 ods. 2 CSP a tiež aby bolo aj preskúmateľné v prípadnom odvolacom konaní.

Z uvedených dôvodov odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 CSP).

27. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).